

Den Europæiske Unions Tidende

C 236

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

13. september 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV	<i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 236/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 223 af 30.8.2008	1
V	<i>Udtalelser</i>	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 236/02	Sag C-504/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/57/EØF — minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser — artikel 3, stk. 1 — ukorrekt gennemførelse)	2
2008/C 236/03	Sag C-142/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2008 — Ecologistas en Acción-CODA mod Ayuntamiento de Madrid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — Spanien) (Direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — ombygnings- og forbedringsarbejder af byveje — undergivelse)	2

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 236/04	Sag C-204/07 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2008 — C.A.S. SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 239 — EF-toldkodeks — godtgørelse af og fritagelse for importafgifter — frugt-saftkoncentrat hidrørende fra Tyrkiet — varecertifikater — forfalskning — særlig situation) 3	3
2008/C 236/05	Sag C-237/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2008 — Dieter Janecek mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Direktiv 96/62/EF — vurdering og styring af luftkvalitet — fastsættelse af grænseværdier — retten for en tredje-mand, hvis sundhed er påvirket, til at få udarbejdet en handlingsplan) 3	3
2008/C 236/06	Sag C-493/07: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — artikel 26, stk. 3 — elektronisk kommunikation — net og tjenester — fælles europæiske alarmnummer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 4	4
2008/C 236/07	Sag C-127/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2008 — Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi og Rokšana Batkowska mod Minister for Justice, Equality and Law Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på en medlemsstats område — familiemedlemmer, som er tredjelandsstatsborgere — tredjelandsstatsborgere, som er indrejst i værtsmedlemsstaten, inden de blev ægtefæller til en unionsborger) 4	4
2008/C 236/08	Sag C-364/07: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juni 2008 — Vassilakis Spyridon, Theodoros Gkisdakis, Petros Grammenos, Nikolaos Grammenos, Theodosios Grammenos, Maria Karavassili, Eleftherios Kontomaris, Spyridon Komninos, Theofilos Mesimeris, Spyridon Monastiriotes, Spyridon Moumouris, Nektaria Mexa, Nikolaos Pappas, Christos Vlachos, Alexandros Grasselis, Stamatios Kourtelesis, Konstantinos Poulimenos, Savvas Sideropoulos, Alexandros Dellis, Michail Zervas, Ignatios Koskieris, Dimitros Daikos, Christos Dranos mod Dimos Kerkiras (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Monomeles Protodikio Kerkiras (Grækenland)) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansæt-telse — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — begreberne »flere på hinanden følgende kontrakter« og »objektive omstændigheder« som begrundelse for fornyelse af sådanne kontrakter — foranstaltninger med henblik på at hindre misbrug — sanktioner — regulering på nationalt plan af tvister og klager — rækkevidden af forpligtelsen til overensstemmende fortolkning) 5	5
2008/C 236/09	Sag C-265/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 19. juni 2008 — Federutility m.fl. mod Autorita' per l'energia elettrica e il gas 6	6
2008/C 236/10	Sag C-274/08: Sag anlagt den 25. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige 7	7
2008/C 236/11	Sag C-276/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif (Luxembourg) den 26. juni 2008 — Miloud Rimoumi og Gabrielle Suzanne Marie Prick mod Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration 8	8
2008/C 236/12	Sag C-285/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 30. juni 2008 — Moteurs Leroy Somer mod Dalkia France og Ace Europe 8	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 236/13	Sag C-287/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Milano (Italien) den 30. juni 2008 — Crocefissa Savia m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca m.fl.	9
2008/C 236/14	Sag C-301/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 7. juli 2008 — Irène Bogiatzi, épouse Ventouras mod Deutscher Luftpool, Société Luxair SA, De Europæiske Fællesskaber, État du Grand-Duché de Luxembourg og Le Foyer Assurances SA	9
2008/C 236/15	Sag C-317/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Rosalba Alassini mod Telecom Italia SpA	10
2008/C 236/16	Sag C-318/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Filomena Califano mod Wind SpA	10
2008/C 236/17	Sag C-319/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Lucia Anna Gorgia Iacono mod Telecom Italia SpA	11
2008/C 236/18	Sag C-320/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Multiservice Srl mod Telecom Italia SpA	11
2008/C 236/19	Sag C-323/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 16. juli 2008 — Ovidio Rodríguez Mayor, Pilar Pérez Boto, Pedro Gallego Morzillo, Alfonso Francisco Pérez, Juan Marcelino Gabaldón Morales, Marta María Maestro Campo og Bartolomé Valera Huete mod Succession vacante de Rafael de las Heras Dávila, Sagrario de las Heras Dávila og Fondo de Garantía Salarial	12
2008/C 236/20	Sag C-328/08: Sag anlagt den 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	12
2008/C 236/21	Sag C-365/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 3. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	13
2008/C 236/22	Sag C-31/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	13
Retten i Første Instans		
2008/C 236/23	Sag T-251/06: Sag anlagt den 15. juli 2008 — Meyer-Falk mod Kommissionen	14
2008/C 236/24	Sag T-273/08: Sag anlagt den 14. juli 2008 — X Technology Swiss mod KHIM — Ipko-Amcor (First-On-Skin)	14
2008/C 236/25	Sag T-276/08: Sag anlagt den 15. juli 2008 — Al-Aqsa mod Rådet	15
2008/C 236/26	Sag T-277/08: Sag anlagt den 15. juli 2008 — Bayer Healthcare mod KHIM — Laboratorios ERN (CITRACAL)	15
2008/C 236/27	Sag T-284/08: Sag anlagt den 21. juli 2008 — People's Mojahedin of Iran mod Rådet	16
2008/C 236/28	Sag T-292/08: Sag anlagt den 23. juli 2008 — Inditex mod KHIM — Marín Díaz de Cerio (ordmærket OFTEN)	16

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2008/C 236/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 223 af 30.8.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 209 af 15.8.2008

EUT C 197 af 2.8.2008

EUT C 183 af 19.7.2008

EUT C 171 af 5.7.2008

EUT C 158 af 21.6.2008

EUT C 142 af 7.6.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-504/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 92/57/EØF — minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser — artikel 3, stk. 1 — ukorrekt gennemførelse)

(2008/C 236/02)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Pignataro-Nolin og I. Kaufmann-Bühler, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato W. Ferrante)

Sagens genstand

Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser (ottende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 245, s. 6) — udpegning af koordinatorer for sikkerhed og sundhed med hensyn til byggepladser, hvor flere virksomheder er til stede

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser (ottende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i

direktiv 89/391/EØF), idet den ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 1, korrekt i italiensk ret.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2008 — Ecologistas en Acción-CODA mod Ayuntamiento de Madrid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — Spanien)

(Sag C-142/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — ombygnings- og forbedringsarbejder af byveje — undergivelse)

(2008/C 236/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ecologistas en Acción-CODA

Sagsøgt: Ayuntamiento de Madrid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — fortolkning af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — byvejsprojekter i områder med høj befolkningstæthed eller landskaber med historisk, kulturel eller arkæologisk betydning — undergivet en vurderingsprocedure på grund af projekternes art, dimension og indvirkninger — anvendelse af kriterierne i Domstolens dom i sag C-332/04, Kommissionen mod Spanien.

Konklusion

Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, skal fortolkes således, at det foreskriver, at der skal foretages en vurdering af de indvirkninger på miljøet, som projekter til ombygning og forbedring af byveje kan få, både når det drejer sig om de projekter, der er omhandlet i direktivets bilag I, nr. 7, litra b) eller c), og når der er tale om de projekter, som er nævnt i direktivets bilag II, nr. 10, litra e), eller bilag II, nr. 13, første led, som på grund af deres art, dimensioner eller placering i givet fald kan få væsentlig indvirkning på miljøet som følge af deres samspil med andre projekter.

(¹) EUT C 129 af 9.6.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2008 — C.A.S. SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-204/07 P) (¹)

(Appel — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 239 — EF-toldkodeks — godtgørelse af og fritagelse for importafgifter — frugtsaftkoncentrat hidrørende fra Tyrkiet — varecertifikater — forfalskning — særlig situation)

(2008/C 236/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: C.A.S. SpA (ved Rechtsanwalt D. Ehle)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og S. Schönberg, som befuldmægtigede, og Rechtsanwalt M. Núñez-Müller)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 6. februar 2007 i sag T-23/03, C.A.S. mod Kommissionen, hvorved Retten har frifundet Kommissionen for en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning REC 10/01 af 18. oktober 2002 om en anmodning om fritagelse for importafgifter, der er efteropkrævet af frugtsaftkoncentrat hidrørende fra Tyrkiet, som er importeret under dække af oprindelsescertifikater, som under efterfølgende kontrol viser sig at være falske — mangler og fejl begået af de tyrkiske myndigheder og af Kommissionen, som kunne skabe en særlig situation som omhandlet i artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — spørgsmål om fordeling af bevisbyrden med hensyn til, om der foreligger en særlig situation — retlig subsumption af dokumenter og faktiske omstændigheder

Konklusion

- 1) Dommen afsagt den 6. februar 2007 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sagen CAS SpA mod Kommissionen (sag T-23/03) ophæves.
- 2) Artikel 2 i beslutning vedtaget af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber den 18. oktober 2002 (REC 10/1) annulleres.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger i de to instanser.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2008 — Dieter Janeczek mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-237/07) (¹)

(Direktiv 96/62/EF — vurdering og styring af luftkvalitet — fastsættelse af grænseværdier — retten for en tredjemand, hvis sundhed er påvirket, til at få udarbejdet en handlingsplan)

(2008/C 236/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dieter Janecek

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 7, stk. 3, i Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet (EFT L 296, s. 55) — ret for en tredjemand, hvis sundhed er påvirket, til at få udarbejdet en handlingsplan i henhold til direktivet, når denne tredjemand i henhold til national ret har ret til at anmode domstolene om foranstaltninger for at forhindre overskridelse af grænseværdien for udledning af partikler.

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 3, i Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, skal fortolkes således, at i tilfælde af risiko for overskridelse af grænseværdier eller varslingstærskelværdier, skal borgere, der er direkte berørt, kunne opnå, at de kompetente nationale myndigheder udarbejder en handlingsplan, selv om de i henhold til national ret har andre handlingsmuligheder til rådighed med henblik på at opnå, at disse myndigheder træffer foranstaltninger til bekæmpelse af luftforurening.
- 2) Medlemsstaterne er under de nationale retters kontrol alene forpligtede til i forbindelse med en handlingsplan på kort sigt at træffe de foranstaltninger, der kan mindske risikoen for overskridelse af grænseværdier eller varslingstærskelværdier mest muligt, og gradvist at vende tilbage til et niveau, der ligger under disse værdier eller tærskler, under hensyntagen til de faktiske omstændigheder og samtlige de berørte interesser.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-493/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — artikel 26, stk. 3 — elektronisk kommunikation — net og tjenester — fælles europæiske alarmnummer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 236/06)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og J. Javorský, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved J. Čorba, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) (EFT L 108, s. 51)

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), idet den ikke har sikret, at virksomheder, der driver offentlige telefonnet, for samtlige opkald til det fælles europæiske alarmnummer »112« og i det omfang, det er teknisk muligt, stiller en lokaliseringsfacilitet til rådighed for de instanser, der varetager nødsituationer.
- 2) Den Slovakiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 22.12.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2008 — Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi og Roksana Batkowska mod Minister for Justice, Equality and Law Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-127/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på en medlemsstats område — familiemedlemmer, som er tredjelandstatsborgere — tredjelandstatsborgere, som er indrejst i værtsmedlemsstaten, inden de blev ægtefæller til en unionsborger)

(2008/C 236/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi og Roksana Batkowska

Sagsøgt: Minister for Justice, Equality and Law Reform

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77) — ægtefælle, der er tredjelandstatsborger — nationale bestemmelser i værtsmedlemsstaten, hvorefter opholdsretten for familiemedlemmer er underlagt et krav om forudgående lovligt ophold.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som opstiller et krav om, at en tredjelandstatsborger, som er ægtefælle til en unionsborger, som opholder sig i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, forudgående skal have opholdt sig lovligt i en anden medlemsstat inden vedkommendes ankomst til værtsmedlemsstaten for at kunne drage fordel af bestemmelserne i dette direktiv.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at en tredjelandstatsborger, som er ægtefælle til en unionsborger, som opholder sig i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, som ledsager eller slutter sig til denne unionsborger, kan drage fordel af dette direktivs bestemmelser, uanset hvor og hvornår deres ægteskab blev indgået, og uanset hvorledes tredjelandstatsborgeren er indrejst i værtsmedlemsstaten.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 12. juni 2008 — Vassilakis Spyridon, Theodoros Gkisdakis, Petros Grammenos, Nikolaos Grammenos, Theodosios Grammenos, Maria Karavassili, Eleftherios Kontomaris, Spyridon Komninos, Theofilos Mesimeris, Spyridon Monastiriotis, Spyridon Moumouris, Nektaria Mexa, Nikolaos Pappas, Christos Vlachos, Alexandros Grasselis, Stamatios Kourtelesis, Konstantinos Poulimenos, Savvas Sideropoulos, Alexandros Dellis, Michail Zervas, Ignatios Koskieris, Dimitros Daikos, Christos Dranos mod Dimos Kerkyras (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Monomeles Protodikio Kerkyras (Grækenland))

(Sag C-364/07) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — begreberne »flere på hinanden følgende kontrakter« og »objektive omstændigheder« som begrundelse for fornyelse af sådanne kontrakter — foranstaltninger med henblik på at hindre misbrug — sanktioner — regulering på nationalt plan af tvister og klager — rækkevidden af forpligtelsen til overensstemmende fortolkning)

(2008/C 236/08)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikio Kerkyras

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Vassilakis Spyridon, Theodoros Gkisdakis, Petros Grammenos, Nikolaos Grammenos, Theodosios Grammenos, Maria Karavassili, Eleftherios Kontomaris, Spyridon Komninos, Theofilos Mesimeris, Spyridon Monastiriotis, Spyridon Moumouris, Nektaria Mexa, Nikolaos Pappas, Christos Vlachos, Alexandros Grasselis, Stamatios Kourtelesis, Konstantinos Poulimenos, Savvas Sideropoulos, Alexandros Dellis, Michail Zervas, Ignatios Koskieris, Dimitros Daikos, Christos Dranos

Sagsøgte: Dimos Kerkyras

Sagens genstand

Præjudiciel — Monomeles Protodikio Kerkyras (Grækenland) — fortolkning af § 5, stk. 1 og 2, i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — ansættelseskontrakt indgået med offentlig myndighed — begrebet objektive omstændigheder, som kan begrunde fornyelse, uden begrænsning, af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter — begrebet flere på hinanden følgende kontrakter

Konklusion

- 1) I tilfælde, hvor et direktiv er forsinket gennemført i den pågældende medlemsstats retsorden, og hvor direktivets relevante bestemmelser ikke har direkte virkning, påhviler det de nationale retsinstanser, fra tidspunktet for udløbet af gennemførelsesfristen, så vidt muligt at fortolke national ret i lyset af det pågældende direktivs ordlyd og formål, for at nå det med direktivet tilsigtede resultat, hvorved den fortolkning af national ret, der er mest i overensstemmelse med dette formål, har forrang, og der således kan træffes en afgørelse, der i videst muligt omfang er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.
- 2) § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der alene er begrundet i, at der er fastsat bestemmelser herom i en medlemsstats lovgivning eller administrative bestemmelser. Begrebet »objektive omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse kræver derimod, at anvendelsen af denne særlige type ansættelsesforhold som fastsat i national lovgivning begrundes i konkrete forhold, der bl.a. vedrører den pågældende aktivitet og betingelserne for udførelsen heraf.
- 3) § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for nationale regler, som dem, der er genstand for det tredje præjudicielle spørgsmål, hvorefter kun tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold, der er adskilt af mindre end tre måneder, kan anses for »flere på hinanden følgende« som omhandlet i denne bestemmelse.
- 4) Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, skal rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse fortolkes således, at den, for så vidt som den pågældende medlemsstats interne retsorden ikke for den omhandlede sektor lader til at indeholde andre effektive foranstaltninger, der forhindrer eller i givet fald sanktionerer misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, er til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorved det alene i den offentlige sektor ubetinget forbydes at ændre flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter til en tidsbegrænset kontrakt, hvilke tidsbegrænsede kontrakter rent faktisk har haft til formål at dække arbejdsgiverens »faste og varige behov« og derfor må anses for misbrug. Det tilkommer dog den forelæggende ret i henhold til den forpligtelse til overensstemmende fortolkning, der påhviler den, at efterprøve, hvorvidt medlemsstatens interne retsorden indeholder andre effektive foranstaltninger.
- 5) EF-retten effektivitetsprincip og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse er i princippet ikke til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en uafhængig administrativ myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt der er mulighed for at ændre tidsbegrænsede kontrakter til tidsubegrænsede kontrakter eller ej. Det

tilkommer imidlertid den forelæggende ret at sikre retten til en effektiv domstolsbeskyttelse under overholdelse af effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet.

(¹) EUT C 247 af 20.10.2007.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 19. juni 2008 — Federutility m.fl. mod Autorita' per l'energia elettrica e il gas

(Sag C-265/08)

(2008/C 236/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl og Sorgenia spa

Sagsøgt: Autorita' per l'energia elettrica e il gas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF (¹) af 26. juni 2003, som indeholder regler om liberalisering af gasmarkedet, i overensstemmelse med EF-traktatens principper fortolkes således, at en national retsforskrift (og de hertil udstedte gennemførelsesbestemmelser) — som også efter den 1. juli 2007 giver den nationale, regulerende myndighed beføjelse til at fastsætte referencepriser for levering af naturgas til privatkunder (en ubestemt kategori, som ikke er defineret i referenceangivelserne, og som ikke i sig selv indebærer, at der foreligger særlige situationer med sociale og økonomiske vanskeligheder, der kan begrunde en fastsættelse af de nævnte referencepriser), som distributions- eller salgsvirksomhederne er forpligtet til at optage i deres egne salgstilbud som led i deres offentlige serviceforpligtelser — er i strid med denne bestemmelse og Fællesskabets principper?

2) Eller skal denne bestemmelse (nævnte artikel 23) fortolkes således i sammenhæng med artikel 3 i direktiv 2003/55/EF (hvorefter medlemsstaterne i den almindelige økonomiske interesse kan pålægge selskaber, der opererer inden for gassektoren, offentlige serviceforpligtelser, som efter omstændighederne kan omfatte leveringsprisen), at en national retsforskrift — som under hensyn til den særlige markedssituation, der er kendetegnet ved, at der stadig ikke findes nogen »effektiv konkurrence«, i det mindste ikke i engrosledet, tillader, at referenceprisen på naturgas fastsættes administrativt og skal angives i de salgstilbud, som den enkelte sælger fremsætter over for sine privatkunder som led i sine offentlige serviceforpligtelser, selv om alle kunder skal anses for »frie« — ikke er i strid med de nævnte fællesskabsbestemmelser?

(¹) EFT L 176, s. 57.

Sag anlagt den 25. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-274/08)

(2008/C 236/10)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF (¹), idet det ikke har truffet passende foranstaltninger med henblik på at sikre krav om funktionel adskillelse mellem distributions- og produktionsinteresser i et vertikalt integreret selskab i henhold til direktivets artikel 15, stk. 2, litra b) og c), og idet det ikke har givet de regulerende

myndigheder ansvaret for på forhånd at godkende i det mindste de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer i henhold til direktivets artikel 23, stk. 2, litra a).

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sverige har til støtte for påstanden om, at artikel 15, stk. 2, litra b) og c), er blevet gennemført i svensk ret, henvist til en lang række bestemmelser i el-loven, hvoraf det bl.a. fremgår, at der skal føres separat regnskab for netaktivitet (distributionsvirksomhed), og at netselskabets revisor skal revidere dette separate regnskab særskilt. Sverige har endvidere anført, at de pågældende omkostninger, som et netselskab har sammen med et andet selskab, kun skal bogføres i netselskabet i det omfang de vedrører netselskabet. Desuden er netselskaber forpligtet til at opstille et overvågningsprogram og skal sikre, at dets overholdelse kontrolleres på passende måde.

Kommissionen finder imidlertid, at de klare krav til organisationen af ledelsesstrukturen, som fremgår af artikel 15, stk. 2, litra b) og c), ikke kan anses for at være opfyldt ved generelle regler med hensyn til f.eks. regnskabsmæssig adskillelse eller generelt anvendelige sanktionsforskrifter.

Efter Sveriges opfattelse er kravene til funktionel adskillelse opfyldt ved den generelle selskabsretlige lovgivning i aktieselskabsloven, i henhold til hvilken moderselskabet og datterselskabet er særskilte juridiske personer og retssubjekter.

Ifølge Kommissionen udøver moderselskabet i sin egenskab af majoritetsindehaver en afgørende indflydelse på sit eller sine datterselskaber, eftersom visse afgørende spørgsmål er forbeholdt aktionærernes beslutningskompetence. Et distributionselskab og dets bestyrelse kan således aldrig alene ud fra den generelle selskabsret være uafhængig af dets majoritetsindehavere. Heller ikke den omstændighed, at et integreret selskab overholder aktieselskabsloven med hensyn til revision og begrænsninger i værdioverførsler, indebærer efter Kommissionens opfattelse, at kravene til uafhængige ledelsesstrukturer opfyldes. Ifølge Kommissionen forudsætter en korrekt national gennemførelse af artikel 15, stk. 2, litra b) og c), at der findes bindende regler, som klart afspejler de vilkår, der er fastsat i disse bestemmelser, nemlig en garanti for, at ledelsen af distributionsaktiviteterne kan handle selvstændigt og uafhængigt af det integrerede selskab med hensyn til distribution og hvilke aktiver, der er nødvendige for at sikre drift, vedligeholde eller udvikling af nettene. Disse krav opfyldes ikke ved bestemmelserne i aktieselskabsloven.

Som det fremgår af ordlyden af direktivets artikel 23, stk. 2, litra a), indeholder den et system for forudgående godkendelse af nettariffer, eller i hvert fald af de metoder, der ligger til grund for deres beregning. Sverige har udtrykkeligt bemærket, at den nuværende svenske ordning for beregning af nettariffer og de kriterier, som nettarifferne skal opfylde, bygger på et system, hvor reguleringen sker efterfølgende, men at systemet er genstand for en undersøgelse med hensyn til indførelse af et nyt system med forhåndsgodkendelse, og at et forslag til parlamentet skulle kunne fremsættes i juni 2008.

På baggrund af ovenstående forhold finder Kommissionen, at Sverige ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af direktiv 2003/54/EF, herunder især direktivets artikel 15, stk. 2, litra b) og c), samt artikel 23, stk. 2, litra a).

(¹) EUT L 176, s. 37.

og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (¹) fortolkes således, at de kun omfatter familiemedlemmer, som er blevet familiemedlemmer før den dato, hvor den unionsborger, som de ønsker at ledsage eller slutte sig til, har udøvet den ret til fri bevægelighed, som unionsborgeren er tillagt i medfør af EF-traktatens artikel 39, eller forholder det sig tværtimod således, at enhver unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed og har bosat sig i en anden medlemsstat end den, hvor unionsborgeren er statsborger, har ret til, at et medlem af dennes familie slutter sig til unionsborgeren, uden at dette familiemedlem pålægges nogen betingelser med hensyn til det tidspunkt, hvor vedkommende blev familiemedlem?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EFT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif (Luxembourg) den 26. juni 2008 — Miloud Rimoumi og Gabrielle Suzanne Marie Prick mod Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

(Sag C-276/08)

(2008/C 236/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Miloud Rimoumi og Gabrielle Suzanne Marie Prick

Sagsøgt: Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 3, stk. 1 og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38 om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 30. juni 2008 — Moteurs Leroy Somer mod Dalkia France og Ace Europe

(Sag C-285/08)

(2008/C 236/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Moteurs Leroy Somer

Sagsøgt: Dalkia France og Ace Europe

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 9 og 13 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar ⁽¹⁾ til hinder for en fortolkning af national ret eller fast national retspraksis, hvorefter skadelidte kan gøre krav på erstatning for skade på en ting beregnet til erhvervsmæssig brug og anvendt til denne brug, hvis denne skadelidte alene fører bevis for skaden, defekten i produktet og årsagsforbindelsen mellem denne defekt og skaden?

⁽¹⁾ EFT L 210, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Milano (Italien) den 30. juni 2008 — Crocefissa Savia m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca m.fl.

(Sag C-287/08)

(2008/C 236/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Crocefissa Savia, Monica Maria Porcu, Ignazia Randazzo, Daniela Genovese, Mariangela Campanella

Sagsøgte: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Direzione Didattica II Circolo — Limbiate, Ufficio Scolastico Regionale per la Lombardia, Direzione Didattica III Circolo — Rozzano, Direzione Didattica IV Circolo — Rho, Istituto Comprensivo — Castano Primo og Istituto Comprensivo A. Manzoni — Rescaldina

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har en lovgiver i EU-medlemsstat lov til at udstede en angivelig autentisk fortolkningsregel, der i virkeligheden er innovativ med hensyn til indholdet og som navnlig med tilbagevirkende kraft tillægger bestemmelsen andre retsvirkninger end dem, den tidligere blev tillagt i gældende retspraksis på området?
- 2) Kan svaret på ovenstående spørgsmål påvirkes af muligheden for at kvalificere den ovennævnte regel, snarere end som innovativ og med tilbagevirkende kraft, som en ren fortolkningsregel, for så vidt som denne kvalifikation kun er udledt af dens overensstemmelse med den fortolkning af den oprin-

delige ordlyd, der blev anlagt af et mindretal blandt retsinstanterne, selv om denne fortolkning ved flere lejligheder er blevet tilsidesat af andre retsinstanter?

- 3) I bekræftende fald, hvilken retsvirkning har den omstændighed i givet fald, at den pågældende medlemsstat er part i sagen, og at anvendelsen af bestemmelsen reelt pålægger retten at afvise de nedlagte påstande, både i det ene og det andet tilfælde for bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en tilsvarende bestemmelse er forenelig med fællesskabsretten og navnlig med de principper, der gælder for kvalifikationen af processen som »retfærdig«?
- 4) Hvilke »tvingende almene hensyn« kan som udgangspunkt berettige — også under fravigelse af det svar, der principielt skal gives på de ovenfor under nr. 1, 2 og 3 anførte spørgsmål — anerkendelsen af, at en lovbestemmelse på det civilretlige og det privatretlige område tillægges tilbagevirkende kraft, selv om de har relation til en offentlig myndighed?
- 5) Kan disse hensyn omfatte hensyn af organisatorisk karakter som dem, den italienske Corte di Cassazione har henvist til i dom nr. 618, 677 og 11922/2008, navnlig med henblik på at berettige — navnlig henset til nødvendigheden af »at forvalte en vidtgående organisatorisk ændring« — gennemførelsen af en bestemmelse, der er bestemt til at overføre ATA fra de lokale myndigheder til staten næsten seks år efter, at selve overførslen fandt sted?
- 6) Er det under alle omstændigheder den nationale ret, der henset til lovens tavshed desangående skal udpege »de tvingende almene hensyn«, der — mens sagen verserer og under fravigelse af princippet om »ligebyrdighed for så vidt angår retsmidler« — kan berettige vedtagelsen af en bestemmelse med tilbagevirkende kraft, der kan vende op og ned på resultatet, eller er det alternativt den nationale ret, der skal begrænse sin prøvelse til en vurdering af, om de få grunde, som den pågældende lovgiver udtrykkeligt har angivet, er i overensstemmelse med fællesskabsretten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Luxembourg) den 7. juli 2008 — Irène Bogiatzi, épouse Ventouras mod Deutscher Luftpool, Société Luxair SA, De Europæiske Fællesskaber, État du Grand-Duché de Luxembourg og Le Foyer Assurances SA

(Sag C-301/08)

(2008/C 236/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irène Bogiatzi, épouse Ventouras

Sagsøgte: Deutscher Luftpool, Société Luxair (société luxembourgeoise de navigation aérienne) SA, De Europæiske Fællesskaber, Etat du Grand-Duché de Luxembourg og Le Foyer Assurances SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Konventionen om indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, som ændret i Haag den 28. september 1955, hvortil der henvises i forordning (EF) nr. 2027/97 ⁽¹⁾, en del af de bestemmelser i den fællesskabsretlige retsorden, som Domstolen har kompetence til at fortolke i medfør af artikel 234 EF?
- 2) Skal Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartselskabers ansvar i tilfælde af ulykker, i den affattelse, som fandt anvendelse på tidspunktet for ulykken, dvs. den 21. december 1998, fortolkes således, at hvad angår spørgsmål, som ikke er udtrykkeligt reguleret, finder Warszawakonventionen, i det foreliggende tilfælde artikel 29, fortsat anvendelse på en flyafgang mellem medlemsstater i Fællesskabet?
- 3) Hvis det første og andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 29 i Warszawakonventionen, sammenholdt med forordning (EF) nr. 2027/97 fortolkes således, at den deri fastsatte frist på to år kan suspenderes eller afbrydes, eller at luftfartselskabet eller dets forsikringsselskab kan give afkald på denne frist ved en handling, som af den nationale ret anses for at være ensbetydende med en anerkendelse af ansvar?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9.10.1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker (EFT L 285, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Rosalba Alassini mod Telecom Italia SpA

(Sag C-317/08)

(2008/C 236/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Ischia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rosalba Alassini

Sagsøgt: Telecom Italia SpA

Præjudicielt spørgsmål

Har fællesskabsbestemmelserne i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, direktiv 1999/44/EF ⁽²⁾, Kommissionens henstilling 2001/310/EF ⁽³⁾ og direktiv 1998/257/EF ⁽⁴⁾ direkte bindende virkning, og skal de fortolkes således, at der i forbindelse med tvister »på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om tilsidesættelse af bestemmelserne om forsyningspligtsydelser og de af slutbrugernes rettigheder, der er følger af lovbestemmelser, myndighedernes afgørelser, kontraktretlige bestemmelser og chartre for tjenesteydelser« (tvister omfattet af artikel 2 i tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 173/07/CONS), ikke kan stilles krav om obligatorisk forligsmægling, uden hvilken retsagen afvises, idet de fællesskabsretlige bestemmelser har forrang i forhold til artikel 3, stk. 1, i tilsynsmyndighedens afgørelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 171, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 115, s. 31 (Kommissionens henstilling).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Filomena Califano mod Wind SpA

(Sag C-318/08)

(2008/C 236/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Ischia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Filomena Califano

Sagsøgt: Wind SpA

Præjudicielt spørgsmål

Har fællesskabsbestemmelserne i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, direktiv 1999/44/EF ⁽²⁾, Kommissionens henstilling 2001/310/EF ⁽³⁾ og direktiv 1998/257/EF ⁽⁴⁾ direkte bindende virkning, og skal de fortolkes således, at der i forbindelse med tvister »på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om tilsidesættelse af bestemmelserne om forsyningspligtsydelser og de af slutbrugernes rettigheder, der er følger af lovbestemmelser, myndighedernes afgørelser, kontraktretlige bestemmelser og chartre for tjenesteydelser« (tvister omfattet af artikel 2 i tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 173/07/CONS), ikke kan stilles krav om obligatorisk forligsmægling, uden hvilken retsagen afvises, idet de fællesskabsretlige bestemmelser har forrang i forhold til artikel 3, stk. 1, i tilsynsmyndighedens afgørelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 171, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 115, s. 31 (Kommissionens henstilling).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Lucia Anna Giorgia Iacono mod Telecom Italia SpA

(Sag C-319/08)

(2008/C 236/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Ischia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lucia Anna Giorgia Iacono

Sagsøgt: Telecom Italia SpA

Præjudicielt spørgsmål

Har fællesskabsbestemmelserne i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, direktiv 1999/44/EF ⁽²⁾, Kommissionens henstilling 2001/310/EF ⁽³⁾ og direktiv 1998/257/EF ⁽⁴⁾ direkte bindende virkning, og skal de fortolkes således, at der i forbindelse med tvister »på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om tilsidesættelse af bestemmelserne om forsyningspligtsydelser og de af slutbrugernes rettigheder, der er følger af lovbestemmelser, myndighedernes afgørelser, kontraktretlige bestemmelser og chartre for tjenesteydelser« (tvister omfattet af artikel 2 i

tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 173/07/CONS), ikke kan stilles krav om obligatorisk forligsmægling, uden hvilken retsagen afvises, idet de fællesskabsretlige bestemmelser har forrang i forhold til artikel 3, stk. 1, i tilsynsmyndighedens afgørelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 171, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 115, s. 31 (Kommissionens henstilling).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Ischia (Italien) den 15. juli 2008 — Multiservice Srl mod Telecom Italia SpA

(Sag C-320/08)

(2008/C 236/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Ischia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Multiservice Srl

Sagsøgt: Telecom Italia SpA

Præjudicielt spørgsmål

Har fællesskabsbestemmelserne i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, direktiv 2002/22/EF ⁽¹⁾, direktiv 1999/44/EF ⁽²⁾, Kommissionens henstilling 2001/310/EF ⁽³⁾ og direktiv 1998/257/EF ⁽⁴⁾ direkte bindende virkning, og skal de fortolkes således, at der i forbindelse med tvister »på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om tilsidesættelse af bestemmelserne om forsyningspligtsydelser og de af slutbrugernes rettigheder, der er følger af lovbestemmelser, myndighedernes afgørelser, kontraktretlige bestemmelser og chartre for tjenesteydelser« (tvister omfattet af artikel 2 i tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 173/07/CONS), ikke kan stilles krav om obligatorisk forligsmægling, uden hvilken retsagen afvises, idet de fællesskabsretlige bestemmelser har forrang i forhold til artikel 3, stk. 1, i tilsynsmyndighedens afgørelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 171, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 115, s. 31 (Kommissionens henstilling).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 16. juli 2008 — Ovidio Rodríguez Mayor, Pilar Pérez Boto, Pedro Gallego Morzillo, Alfonso Francisco Pérez, Juan Marcelino Gabaldón Morales, Marta María Maestro Campo og Bartolomé Valera Huete mod Succession vacante de Rafael de las Heras Dávila, Sagrario de las Heras Dávila og Fondo de Garantía Salarial

(Sag C-323/08)

(2008/C 236/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ovidio Rodríguez Mayor, Pilar Pérez Boto, Pedro Gallego Morzillo, Alfonso Francisco Pérez, Juan Marcelino Gabaldón Morales, Marta María Maestro Campo og Bartolomé Valera Huete

Sagsøgte: Succession vacante de Rafael de las Heras Dávila, Sagrario de las Heras Dávila og Fondo de Garantía Salarial

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 51 i den spanske lov om arbejdsforhold i strid med de forpligtelser, som følger af Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽¹⁾, idet den begrænser begrebet »kollektive afskedigelser« til at omfatte afskedigelser af økonomiske, tekniske, organisatoriske eller produktionsmæssige grunde, og idet den ikke udvider nævnte begreb til også at omfatte afskedigelser af enhver anden grund, bortset fra grunde, der kan tilregnes arbejdstageren?
- 2) Er bestemmelsen i artikel 49, stk. 1, litra g), i lov om arbejdsforhold ligeledes i strid med Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998, herunder direktivets artikel 1, 2, 3, 4 og 6, idet den fastsætter en godtgørelse, der er begrænset til en måneds løn, for arbejdstagere, som mister deres arbejde på grund af arbejdsgiverens død, pension eller invaliditet, og idet den dermed udelukker sådanne arbejdstagere fra lovens artikel 51?
- 3) Er de spanske bestemmelser om kollektive afskedigelser, navnlig artikel 49, stk. 1, litra g), og artikel 51 i lov om arbejdsforhold, i strid med artikel 30 i Den Europæiske

Unions charter om grundlæggende rettigheder og Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkeds- og sociale rettigheder vedtaget under Det Europæiske Råds møde i Strasbourg den 9. december 1989?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

Sag anlagt den 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-328/08)

(2008/C 236/20)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og I. Koskinen)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. april 2007.

⁽¹⁾ EUT L 143, s. 56.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 3. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-365/06) ⁽¹⁾

(2008/C 236/21)

Processprog: italiensk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 18.11.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-31/08) ⁽¹⁾

(2008/C 236/22)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 29.3.2008.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Sag anlagt den 15. juli 2008 — Meyer-Falk mod Kommissionen

(Sag T-251/06)

(2008/C 236/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Thomas Meyer-Falk (Bruchsal, Tyskland) (ved solicitor S. Crosby)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren ønsker, at Retten foretager en prøvelse af Kommissionens afgørelse af 6. november 2006, hvorved han fik afslag på aktindsigt i to dokumenter vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet og justitsreformen i Bulgarien. Forud for sagen ansøgte sagsøgeren om fri proces, hvilket Retten i Første Instans bevilgede ved kendelse af 21. januar 2008.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren for det første i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat god forvaltningsskik, da sagsøgerens anmodning om aktindsigt blev afslået, selv om dokumenterne er offentligt tilgængelige bortset fra for sagsøgeren.

Sagsøgeren har for det andet anført, at anvendelsen af artikel 4, stk. 1, litra a) og b), samt af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ er behæftet med et åbenbart fejlskøn.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 14. juli 2008 — X Technology Swiss mod KHIM — Ipko-Amcor (First-On-Skin)

(Sag T-273/08)

(2008/C 236/24)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Schweiz) (ved Rechtsanwalt A. Herbertz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ipko-Amcor BV (Zoetermeer, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. maj 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 281/2007-4) ændres således, at indsigelsen ikke tages til følge.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: X Technology Swiss GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »First-On-Skin« for varer i klasse 18, 23 og 25 (ansøgning nr. 4 019 981)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ipko-Amcor BV

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »FIRST« for varer i klasse 25 (Benelux-registrering nr. 401 666), idet indsigelsen omfattede registreringer for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afvisning af indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Ingen risiko for forveksling af de omtvistede varemærker

Sag anlagt den 15. juli 2008 — Al-Aqsa mod Rådet**(Sag T-276/08)**

(2008/C 236/25)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Al-Aqsa (Heerlen, Nederlandene) (ved advokaten J. Pauw og M. Uiterwaal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for det tab, denne har lidt, på et beløb af 10 600 000 EUR, med tillæg af renter for tiden indtil dommens afsigelse, subsidiært en erstatning, der fastsættes efter Rettens skøn.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om erstatning for det tab, som denne organisation hævder at have lidt på grund af, at den i medfør af Rådets afgørelse 2003/480/EF af 27. juni 2003 ⁽¹⁾ blev optaget på listen over personer, på hvem forordning nr. 2001/2580/EF ⁽²⁾ finder anvendelse. Ved de efterfølgende revisioner af listen er sagsøgerens optagelse på denne blevet opretholdt.

Sagsøgeren har gjort gældende, at disse afgørelser af forskellige grunde er ulovlige. For det første har sagsøgeren henvist til, at afgørelse 2006/379/EF af 29. maj 2006 ⁽³⁾ blev annulleret af Retten på grund af tilsidesættelse af kravet om en behørig begrundelse ⁽⁴⁾. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at afgørelserne er behæftet med en række materielle mangler. I denne henseende har sagsøgeren henvist til de anbringender, som organisationen gjorde gældende i sag T-327/03 og sag T-348/07, Al-Aqsa mod Rådet ⁽⁵⁾.

Ifølge sagsøgeren er der tale om tilsidesættelser af individuelle rettigheder, som er tilstrækkeligt kvalificerede til, at det er begrundet, at der tilkendes erstatning. Sagsøgerens tab omfatter

krænkelser af organisationens omdømme samt ikke-økonomisk skade, som Rådet bærer ansvaret for fra og med den 28. juni 2003, hvor de omhandlede fællesskabsforanstaltninger trådte i kraft.

- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2003/403/EF af 27.6.2003 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2002/974/EF (EUT L 160, s. 81).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70).
- ⁽³⁾ Rådets afgørelse 2006/379/EF af 29.5.2006 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2005/930/EF (EUT L 144, s. 21).
- ⁽⁴⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11.7.2007, Al-Aqsa mod Rådet, sag T-327/03, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.
- ⁽⁵⁾ EUT 2003 C 289, s. 30, og EUT 2007 C 269, s. 61.

Sag anlagt den 15. juli 2008 — Bayer Healthcare mod KHIM — Laboratorios ERN (CITRACAL)**(Sag T-277/08)**

(2008/C 236/26)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Bayer Healthcare LLC (Morristown, De Forenede Stater) (ved barrister M. Edenborough)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratorios ERN, SA (Sant Just Desvern, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. maj 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 459/2007-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret eller subsidiært Laboratorios ERN, SA tilpligtes at betale sagens omkostninger. Mere subsidiært: Harmoniseringskontoret og Laboratorios ERN, SA pålægges af hæfte solidarisk for betaling af sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Bayer Healthcare LLC (tidligere Mission Pharmacal Company)

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »CITRACAL« for varer i klasse 5, ansøgning nr. 1 757 855

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Laboratorios ERN, SA (tidligere Laboratorios Diviser-Aquilea, SL)

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske varemærke »CICATRAL« med registreringsnr. 223 532 for varer i klasse 1 og 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i forhold til alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret begik en fejl i forbindelse med bedømmelsen af beviset for brug, herunder navnlig vedrørende spørgsmålet om tilvejebringelse af en passende oversættelse af fortegnelsen over de varer, som det i indsigelsessagen påberåbte varemærke anvendtes for. Desuden begik appelkammeret en fejl i forbindelse med vurderingen af risikoen for forveksling af de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 21. juli 2008 — People's Mojahedin of Iran mod Rådet

(Sag T-284/08)

(2008/C 236/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Frankrig) (ved lawyer J.-P. Spitzer og D. Vaughan, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2008/583/EF annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation, for så vidt som sagsøgeren er berørt, af Rådets afgørelse 2008/583/EF af 15. juli 2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om

specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF ⁽¹⁾ (»den anfægtede afgørelse«).

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse bør annulleres, fordi der, for så vidt som den angår optagelsen af sagsøgeren på listen over terrororganisationer, på daværende tidspunkt ikke forelå nogen relevant afgørelse truffet af en kompetent national myndighed, som var tilstrækkelig til at danne grundlag for afgørelsen. Desuden har sagsøgeren anført, at afgørelsen bør annulleres, fordi det bevismateriale, som Rådet lagde til grund for afgørelsen — skønt den angiveligt var baseret på »nye oplysninger« og på en afgørelse fra en anden kompetent myndighed end den kompetente myndighed i Det Forenede Kongerige — ikke blev fremlagt for sagsøgeren, før afgørelsen blev vedtaget. Endvidere har sagsøgeren anført, at der ikke blev givet nogen begrundelse for, at oplysningerne skulle anses for nye eller relevante.

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse blev truffet uden en behørig bedømmelse af de nye oplysninger og af, hvorvidt de udgjorde et konkret og pålideligt bevismateriale, som godtgjorde, at sagsøgeren var impliceret i terrorvirksomhed, og som gav Rådet en beføjelse til at handle.

Desuden har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget under tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt og dennes grundlæggende rettigheder. Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget under omstændigheder, som udgør magtmisbrug eller -fordrejning og/eller proceduremisbrug eller -fordrejning.

⁽¹⁾ EUT L 188, s. 21.

Sag anlagt den 23. juli 2008 — Inditex mod KHIM — Marín Díaz de Cerio (ordmerket OFTEN)

(Sag T-292/08)

(2008/C 236/28)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spanien) (ved abogados E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at søgsmålet til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) er indgivet inden for fristen og på behørig vis, og den nævnte afgørelse annulleres for alle eller dele af de afslåede varer efter en passende sagsbehandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Inditex

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »OFTEN« (ansøgning nr. 2 798 270) for varer og tjenester i klasse 3, 9, 14, 16, 18, 25 og 26

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De spanske ord- og figurmærker »OLTEN« og det spanske figurmærke »OLTENWATCH« for varer i klasse 14

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvist

Søgsmålsgrunde: Principalt tilsidesættelse af artikel 61, stk. 1, og artikel 62, i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, og subsidiært tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, litra b), i samme forordning.
